

Forfatter: Andreassen, Ole

Titel: BREV FRA: Andreassen, Ole (1849-04-04)

Citation: Andreassen, Ole: "BREV FRA: Andreassen, Ole (1849-04-04)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 267. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000133.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Andreasen, Ole, *Breve fra danske Krigsmænd,*

Avenbyl paa Sundeved 4 April 1849.

Kjære Venner!

Ved min Afreise lovede jeg at skrive Eder til, saasnart fom der havde været noget Slag, og da saadant er forefaldet igaar, saa vil jeg skrive Eder til og lade Jer vide, at jeg er, Gud være lovet, kommet derfra med Liv og hele Lemmer, endskjøndt det imellemstunder gik varmt til. Vi drog fra Augustenborg om Morgenen Kl. 1, og Kl. 6 drog vi over Broen ved Sønderborg og marscherede imod Tydskerne, som vi stødte paa lidt otier en Miil fra Sønderborg ved en lille Bye fom hed Asbøl, hvor de havde fat sig godt fast, men som dog maatte vige efter nogen Modstand. Men nu begyndte deres Artilleri at besknde os stærkt med Granater og Kugler, og vores Artilleri kunde ikke komme til at gjøre nogen Virkning, da de holdt faa lavt. Der var altsaa ikke andet for, end at gribe til Bajonetten, for med den at fordrive deres Kanoner. Deres Infanteri stormede vi fra et Hegn til et andet, og tilsidst gik vi løs med Bajonetten paa deres Batteri. Et levende Hurra virkede saadan paa Tydskerne, at de i vild Hast maatte retirere med deres Kanoner, efter at de først prøvede vort Mod med en Kardætskreg, men nu først lød et dansk Hurra faa Jorden skjælvede derved, hvorpaa de tog Flugten. I 4½ Timer varede. 268 Fægtningen tillands, men fra Søen blev de dog ved at skyde noget længere, men da vi naaede Gravensteen, faa lod vi os nøie. Vi fik 3 Fanger, men hvormange Døde Fjenden har, veed jeg ikke, men vores Tab var ubetydeligt, kun en Mand ved vores Compagni, som mistede sit ene Been, og jeg troer, det var den eneste ved hele Corpset. Jeg talte med L. Caspersens Hans efter Bataillen, men det var ligesom forrige Gang, kun et Goddag og Farvel, men baade han og Anders var kommet godt fra det. Endnu i Eftermiddag bombarderes der stærkt ved Gravensteen fra Kanonbaadene. I maae ikke være bange, hvis det skal vare noget, førend I hører fra mig igjen, thi det er meget sjelden, at vi nu kan faae Leilighed til at skrive; dette har jeg ligget paa en Steen og skrevet. Lev vel! det ønskes af mig, Eders tro Ven

Ole Andreasen Jægerspriis.